

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конт. почт. шаш. 504-080.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр. Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„Друкарні“ 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Міліоновий збут „КАЛИНА“ ПАПЕРЦІВ І ТУТОК говорить за високу якість і дешеву ціну!

Італійські війська підготовлюються до загального наступу.

Абісинський протинаступ.

ВПАВ ІТАЛІЙСЬКИЙ ЛІТАК.

АДІС-АБЕБА, 11. 10. ПАТ. На гору Атаде біля Аксум упав італійський літак. 2 летунів згинув, двох ранених. Італійська піхота в Огадені пішла вперед між Герлюгубі і Сорагай.

ВИЧКУЮЧА ТАКТИКА АБІСИНЦІВ.

ПАРИЖ, 11. 10. ПАТ. З Аддіс-Абеби повідомляють: Ситуація на відтинку Адуа—Аксум—Адиграт північного фронту не змінилась. Після боїв з італійськими військами Раса Сеюм, що командує цим відтинком, рішився арешті підпорядкуватись тактиці начальної абісинської армії, значить завернути свої війська до першого пасма гір. Раса Сеюм, що стоїть на чолі 100-тисячної армії зайняв становище в горах на протилежній Адуї й дожидає на прикази цісаря. Зі столиці строго наказане не зачинати битви з італійськими військами без приказу. Якщо абісинці затримують цю тактику й надалі, не можна в найближчому часі сподіватись ніякої більшої битви на цим відтинку.

Раса Касса, що командує 70-тисячною армією не наважув ще контакту з армією Раса Сеюма.

Раса Аелю, що стоїть зі своєю 40-тисячною армією біля трикутника з кордонів Абісинії, Еритреї і Судану, наступає на італійців, намагаючись розірвати дружність між Асмарою й італійською армією, що оперує під Адуєю.

В Аддіс-Абебі знову говорять, що абісинці здобули Аді Кае. Влада цього міста, що симпатизувала з Абісинією, мабуть тайком впустила їх у місто. Голову увагу зачинають звертати тепер на південний відтинку, де італійські війська зачали війну здовж ріки Веббе Скібелі.

Італійська піхота йде вперед на цілім відтинку в Огадені. Її сильно підпомагає ескадра бомбовиків.

ІТАЛІЙЦІ ЗДОБУЛИ ГЕРЛЮГУБІ.

ПАРИЖ, 11. 10. ПАТ. З Аддіс-Абеби повідомляють: Італійський консуль в Адуї Франка, про якого долю побоювались, перебуває, як остаточно виявилось, в неволі у Раса Сеюма.

У висліді наступу італійських військ в Огадені зайнято місцевість Герлюгубі.

РИМ, 11. 10. ПАТ. Вчора не оголосили ніякого комунікату.

НА СКРІПЛЕННЯ ФРОНТУ.

РИМ, 11. 10. ПАТ. Нині відпливе в Неаполь військовий транспорт, що має понад 3 тисячі людей з дивізії „Сіальва“ та до добровольської дивізії „3. січня“. Вчора вночі відплив корабель „Біньямано“ з транспортом 40 старшин і 130 рядовиків, також шпитальний корабель „Демон“.

ІТАЛІЙСЬКІ ВІДДІЛИ ОБСАДИЛИ ВСІ
ВЕРШКИ І ПРОВАЛИ.

АСМАРА, 11. 10. ПАТ. Ліве крило північної італійської армії під команду ген. Савініні у вчорашній бій пішло вперед на 15 км. на південний схід від Адиграту та дійшло до Еджа Івус, де зустрінуло сильний опір, що його зломив. Група військ ген. Маравіна зайняла всі вершки і гірські провали на північному сході й на схід від Адуї.

Війська Раса Сеюма відступили до долини

Марафшоайфу 10 км. на схід від Адуї й там закріпились в окопах. Тому італійці перед дальшим маршем на південь мусять очисувати терен. Неправильні абісинські відділи появились на північному сході від Аксума та непокоять околиці граничної ріки Сегіт. Начальний вожд італійської армії ген. Де Боно наміряє в четвер вночі вийти до Адуї.

ІТАЛІЙЦІ НАСТУПАЮТЬ.

ПАРИЖ, 11. 10. ПАТ. З Аддіс-Абеби повідомляють: Наступ італійських військ в Огадені скріплюється. Головнокомандуючий абісинських військ на південнім відтинку Насібу повідомляє столицю, що в нападі на абісинські позиції бере участь яких 50 тисяч італійських воїків. Наступи піхоти попереджені залетом руйнівних літаків, що обкидають бомбами абісинські позиції. По обох боках б'ють ранених і вбитих.

НЕ БУЛО АБІСИНСЬКОГО ПРОТИНАСТУПУ.

БЕРЛІН, 11. 10. ПАТ. Німецьке інформаційне бюро повідомляє з Аддіс-Абеби: Труднощі дістати скоро інформації з фронтів спричинені недостатком телеграфічної і телефонічної комунікації та передавання вісток гірцями впливають на те, що повстають різні поголоски, які важко перевірити. Ось так головною темою розмов були в останньому часі вістки про повстання абісинський протинаступ поза кордоном Еритреї та на зади італійських військ. Тепер рішуче стверджено, що ті поголоски є безосновні.

ЗАГАЛЬНА СИТУАЦІЯ НА ФРОНТАХ.

ЛОНДОН, 11. 10. ПАТ. Агенція Райтера так з'ясовує ситуацію на фронтах 10 ц. м.: Італійська південна армія зачала нині марш на північ через Огаден здовж кордону, але в деяких віддалених від британського Сомалі. Італійські літаки приготували терен від кількох днів через бомбардування абісинських позицій. Нині вранці італійські літаки бомбардували абісинські позиції на лівому крилі, щоб забезпечитись перед окриленням.

Цісар вирішив покинути ще виїжджати зі столиці та керувати операціями на всіх фронтах при допомозі абісинських і чужинських військових дорадників. Телеграфічна і радіова комунікація столиці з північним фронтом зірвана й тому всі поголоски про бої, здобуття чи відбирання міст та сіл у провінції Тігре треба приймати з великою резервою. На всякий випадок певне те, що італійці пішли 15 км. вперед у напрямі залізничної й деколи наступають поважними частинами, що їх підтримує летунство, у смугу між позиціями обох армій. Передові стійки висувають доволі далеко. Та покищо італійці не хочуть наражуватись на зайве ризико.

Ген. Віласанта прийняв у здобутій Адуї чоловічню 4 тис. мешканців.

Стверджено, що поза італійськими позиціями на захід від Адуї є яких 200 або 300 абісинців.

ПАРИЖ, 11. 10. ПАТ. „Парі Соар“ повідомляє з Аддіс-Абеби, що в Огадені італійці зачали наступати на широкім фронті. Літаки обкидали абісинців бомбами, потім піхота рушила до наступу. В Аддіс-Абебі переконали, що італійці намагаються перервати абісинський фронт в Огадені.

ВІД НИНІ
ЛИШЕ ПІДМІНКА КАВН
'ПРАЖІНЬ'

Державний устрій Польщі й українська національна політика.

Львів, 11. жовтня 1935.

При розгляді української політики в Польщі та її кожноточасної тактики однаково польські, як і українські вола, впадуть раз-у-раз у непорозуміння: забувають про той відвічний конфлікт, який існує в модерних адиференціальних громадянствах, та якого суттю є суперечності і опільні точки поміж інтересами окремих суспільних груп (політичних партій) та цілого національного колективу. У державних народів вирішується той конфлікт у той спосіб, що боротьба за перемогу суспільних масел (партійних програм) іде на внутрішньо-політичному терені, зате кожноточасний представник держави перед воєнним світом має зловільну підтримку всього громадянства, яке може його осудити й усунути, але ніколи неволи його діяльності не дискредитує. Випадки, коли внутрішньо-політична боротьба переходить на закордонний ґрунт, бувають дуже рідко, і звичайно є жалюгідним явищем морального розкладу: до таких випадків належать нпр. відомі виступи деяких противників сучасного політичного режиму в Німеччині, які в боротьбі за свої суспільні ідеї, за свої політичні програми, не цураються таких засобів, як оголошення у чужинській пресі даних про став німецької армії, сили і вдатків на військ, щоби дискредитувати цим свого внутрішнього противника перед світом та ослабляти його позиції. Солідарність яку виявила велика більшість російської політичної еміграції з совітським урядом у справі конфлікту з Японією, свідчить безумовно про державницький патріотизм москалів, який стоїть вище всіх внутрішньо-громадянських спорів. Державницький патріотизм і розуміння того, що наживемо „державною ратцією“, наже теж міністрам закордонних справ відмовлятися від симпатій, що їх воли можуть мати до політично споріднених представників чужинських держав та шукати інколи прихили у державі найбільш ооружним устроєм.

Все це речі загально відомі, такі аксіоматичні, що аж банальні. А проте дивним дивом забувають про них, коли мова про підхід окремих українських політичних гуртів, існуючих у нас, як у кожному модерно-адиференціальному громадянстві, — до питання практичної розв'язки польської української проблеми. Не маємо у даному випадку на увазі різних концепцій всеукраїнського характеру. Беремо під увагу безпосереднє ставно-

ВЖЕ НАДІЙШЛИ ОСТАННІ НОВОСТИ!
НА ОСНІВ І ЗИМУ У ВОВНАХ НА
ПЛАЩІ, СУКНІ, КОСТЮМИ

ДІМ МОДИ

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

ЛВІВ. „ГОТЕЛЬ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ“.

1/92 5-17

лише українських організованих суспільно-політичних груп до польської держави і стверджує: за винятком однієї революційної групи, що творить українське підпілля, нема тут ніяких суттєвих і засадничих різниць. Зате істають різниці у підході до теперішнього польського уряду, як представника існуючого державного устрою, та істає конфлікт поміж вірністю своїй суспільно-політичній програмі і konieczністю рахуватися з державою без огляду на її устрій.

УСРП і УОДП в тій вигідній ситуації, що можуть стояти у засадничій опозиції до уряду, виходячи з положення своїх суспільно-партійних програм, дарма, що обидві ті партії багато раніше навязали ідеї та навіть організаційний зв'язок із польською стороною (ідеологічно опорідненими групами), ніж нпр. УНДО, яке має тепер зв'язок чисто політичний. Спільна приналежність УСРП з НПС до II. Інтернаціоналу та спільні професійні організації під патронатом НПС і УОДП — це зверхній наявний доказ, що в засаді обидві ці партії признають можливість порозуміння і співпраці сторони польської й української, у практиці залежної тільки від сусп.-політичного характеру польського партнера. Те саме торкається українських консервативних груп. Багато важча і складніша ситуація тієї української політичної організації, яка має не привілей, а важкий обов'язок виступати в імені всього українського національного колективу і брати на себе відповідальність за його теперішню і будущу долю.

Ця справа була нпр. гостро актуальна при вирішуванні становища українських парламентарних представників до нової польської конституції: обидві тодішні українські союзові Клуби, УНДО й УСРП, були репрезентантами українських демократичних політичних партій, які мали заявитися супроти конституції, що різко зривала з засадою демократії. А проте для УНДО не було сумнівів, що слід заявити у цій справі свою неутрачленість тому, що 1) в даному випадку безперечно треба признавати полякам компетенцію вирішувати собі устрій своєї відродженої держави і 2) що без огляду на якийнебудь устрій тої держави, в якій українці опиняться громадянами, обов'язком УНДО є заступати їх інтереси. УСРП переживала глибокий конфлікт поміж почуттям вірності своїй суспільній програмі та розумінням складової ситуації, в якій знаходяться заступники українського національного колективу на польському форумі. Факт, що посли УСРП стримались від голосування у цій справі, вказує, що тоді перемогла в них свідомість відложити на бік зентимент до суспільно-політичної програми, в обличчі засадничої справи — обов'язку репрезентувати своїх українських виборців без огляду на характер тієї держави і її законодавчих установ.

Через те факт бойкоту оймових виборів, що нехтували демократичними засадами, був логічний з погляду вірності партійній програмі УСРП, але нелогічний з погляду становища, яке займали посли УСРП при голосуванні над зміною конституції. І док сьогодні Парляментарній Репрезентації, яка складається з послів і сенаторів УНДО, робить хтось закиди, що вона співпрацює з фашистськими законодавчими палатами, які покладає до життя уряд, що звів і береже авторитарний державний устрій, то це подвійне непорозуміння: 1) свідомо переочується або легковажиться примус української провідної політичної партії репрезентувати українські інтереси перед польською стороною при всяких обставинах і 2) що та українська політична організація, яка у своїй програмі, назві і по своїй суті є демократична, делегуванням своїх представників до недемократичних законодавчих установ, делено не виколовила цим своєї згоди і здоволення з характеру тих установ.

З моментом, коли українська політична думка, репрезентована УНДО-ю, прийшла до висновку, що II всеукраїнський інтерес і зокрема ситуація українців у Польщі, серед існуючих відносин, вимагають безпосереднього зв'язку з польською стороною, себто вимагають ужити спроби для безпосереднього порозуміння у цілій аванці

суттєвих справ, — станула перед тією політичною думкою дилема: або шукати порозуміння з польською демократією, зв'язатися з нею, спільно провадити боротьбу за зміну системи в польській державі й активно помагати польській демократії прийти до влади, у переконанні, що тоді здобудемо мінімум наших вимог, — або вжити авторитетним і компетентним представником польської сторони кожноточасний польський уряд. Легальна й еволюційна політична боротьба такої „національної меншини“, як наша, що творить окрему політичну особовість, — якоїсь третьої тактики у національно-чужій державі не признає, УНДО, виходячи не з сентименту чи короткозорого опортунізму, а з тверезої і реальної оцінки взаєм-

ного відношення польських сил та їх частотності до ліберальної національної політики, — вибрало наважу другу можливість. Чи ця спроба вдасться, про це ще передчасно говорити. Реалізувати цю спробу — це безпосередня надача Української Парляментарної Репрезентації. Союз і сенат — це один із тих теренів, — підтримувати на одиникий терен, — на якому прийдеться це робити.

І тут знову суттєва різниця у погляді на роль і характер сучасних польських законодавчих установ — поміж поглядами польського уряду, як еманції володіючого табору, польського опозиційного громадянства та громадянства українського.

І. Кедрік

З внутрішніх відносин Австрії.

Відень, 7. жовтня 1935.

Нова австрійська конституція мала на цілі забезпечити панування консервативних, правних елементів суспільності і зменшити небезпеку національно-соціалістичної агітації. Основою цієї конституції є енцикліка папи П'я XI „Квадрезімо анно“, яка проповідує вплив церкви на внутрішнє життя держави, та італійські взірці корпоративної організації населення і народного представництва.

Вже з цих головних прикмет австрійської конституції ясно, які круги населення підтримують теперішній устрій австрійської держави і є опорою теперішнього австрійського уряду. Це передовсім католицька церква зі своїми харитативними і політичними організаціями та на військовий лад зорганізовані добровільні частини „Гаймасери“ з корпоративною програмою.

Був час, що монархісти, які стояли під проводом б. амбасадора Віденя, підтримували уряд, доки він робив явно монархістичну політику. Але та політика скінчилася на відомих законах про привернення Габсбургам їхніх бувишніх маєтків. Уряд думав, що легітимісти задовольняться тими законами і поставив до них різні політичні домагання; однак вони їх не прийняли і ставляться тепер до уряду як не вороже, то зовсім байдуже. Правда, сам канцлер Шушніг є монархістом і провідником такої монархістичної організації, як „Остмаркшє Штурмшарен“, але це одна з веров'язаних ще загадок внутрішнього австрійського життя...

Зате підтримують теперішній уряд жиди. Є їх в Австрії коло 400.000 (6 прц. всього населення), а того коло 300.000 у самому Відні. Протигітлерівський курс уряду дає їм запоруку, що їхні права не будуть зменшені, а навпаки, їхній вплив на економічне й політичне життя країни може ще збільшитися. Тому й не дивно, що у проурядовій організації „Фатерлендшє Фронт“ є дуже великий відсоток жидів і що жиди давали й дають на удержання цієї організації великі гроші.

Правда, через цей факт зросли антисемітські настрої серед деяких частин „Гаймасери“ та „Остмаркшє Штурмшарен“, але це жидам не шкодить. Говорять, що державний секретар для публічної безпеки барон Карвінський є неофіційним представником жидів в уряді; цей факт показує, що їхній вплив є досить великий.

Перечислені тут суспільні чинники творять опору австрійському уряду. Але не можна сказати, що католики, „Гаймасери“, „Остмаркшє Штурмшарен“ і жиди представляють одностайну масу прихильників уряду як це є з націонал-соціалістами в Німеччині, або в Італії з фашистами. Це штучна алінка різжоронних елементів, чисто

собі ворожих. Кожна з перечислених груп використовує свою участь в уряді чи його підтримку для своїх групових цілей, а всі вони разом є досить хиткою і непевною опорою для уряду.

Щож до опозиції, то вона є негегальна і складається з трьох партій, які одна одну поборюють: це соціал-демократи з комуністами і націонал-соціалісти.

По розбитті старої соціал-демократичної партії в лютім 1933. р. багато її членів, головном робітники, перейшли до комуністів. Але всеж таки існують і далі негегальні організації соціал-демократів, які називають себе тепер „революційними соціалістами“. Вони видають свій орган „Арбайтер Цайтунг“ у Чехословаччині і перевозять його негегально до Австрії.

Не зв'язуючи на всякі суперечки між соціал-демократами й комуністами, обидві ті партії включають між собою частинні порозуміння і творять спільний пролетарський фронт. Між іншим обидві партії погодилися щодо тайних професійних союзів, які мають завдання фіналізувати страйки і різні економічні акції.

Але ліві організації не представляють темі для уряду великої небезпеки. Якийсь державний переворот лівих є сумнівний, бо поминаючи брах зброї і всяких інших засобів, потрібних до захоплення влади, віяка держава їх не признає.

Ця питання відпадає при австрійських націонал-соціалістах, яких підтримує Німеччина. Негегальна організація націонал-соціалістів не може рівнятися щодо активності її членів з лівими партіями. Правда, деякі групи, а саме студенти, почасті невдоволені ремісники і крамарі та безробітні інтелігенція тримаються далі націонал-соціалістичних гасел і все готові на якийсь виступ, але всі ці елементи менше покладаються на себе в здійсненні тих гасел, а оподімаються якогось рішального кроку Німеччини. Тільки при активній підтримці Німеччини міг би знову повторитися такий виступ австрійських націонал-соціалістів, як ось у літі 1933. р. Але Німеччина покищо чекає, як розвинеться австрійська справа далі.

Такі чи інші потягнення Німеччини в австрійській справі залежать від дальшого розвитку міжнародних подій, головном у зв'язку з італійсько-абіссинською війною. Тому годі передбачити, які будуть потягнення. Але фактом є, що в Німеччині помітно збільшено увагу до австрійських справ, а в Австрії помітна більша непевність щодо недалекого майбутнього та змагання уряду скріпити свою позицію внутрі і назовні. Чи це йому вдасться — великий анік запиту.

Ю. С—ко

З польської преси.

„Одна і двоєка справедливості“.

У „Бунті Молодих“ з дня 20. вересня ц. р. є стаття під наголовком „О одной і двоєкой справедливості“, що навіть і для цього органу є подекуди несподіваною.

Подіємо з тієї статті найважливіші виїмки.

Автор стверджує, що супроти національної меншини можна стосувати лише дві політики, що себе взаємно виключають: екстермінаційну та конциляційну.

Екстермінаційна прямує до знищення меншини і ніде в Європі не дала позитивних результатів. Конциляційна політика хоче, щоб меншина уважала чужу державу своєю; ця політика вимагає стосування права та засад фер плеей. Польська політика, готує далі сатор, не розрізняла цих двох метод. Не можна вимагати від

меншини лояльності та рівночасно зріст стани II посідання рахувати державною небезпекою. Не можна нищити або відмовляти піддержки культурним інституціям національних меншин (школам, кооперативам), а рівночасно жалати від них, щоб вони піддержували державу. Не можна брати податків, не даючи гімназій та забезпечення молоді.

Але і в тій конциляційній політиці, що II змїряє вести Польща, вдаряють деякі різкі логічні помилки. Одною з найважливіших є те, що не узгаднюється засадничої різниці між державним народом та національною меншиною. Держава має екекутиву, а меншина ні. Тому кожний пакт, кожне домагання декларації лояльності, жадання додержання зобов'язань ці

дою меншиною та узаалженнєм від цього по-
ступованнє держави є логічним і правним кон-
трасом, бо ж меншина не має ексекутиви того
роду, що держава, для вимушеннє послуху для
бульких пактєв. Держава завдяки своїй владі
є разом з тим обов'язана до безоглядного додер-
жання права в своєму поступованні навіть щодо
тєх, які домагаєтьсє право. Не є згідним із політи-
чною справедливостю приміненнє засади лївіде
ет імперя в формі напр. наївної політв націю-
нальної меншини на льовльну „людність" та не-
льовльних „полїтїків". Адже людність не має
їїшого способу для вислову своєї волї, як тїль-
ки через „полїтїків", а з другого боку найвір-
нопізнанїші почуття темної маси, невідомої ані
свої мети ані народности, не мають жадного
визначеннє та нічого не показують. Чиж польські
селяни з Тарнова в 1846 р., а з Куяв та Кельми в
1863, що довели повстаннє, були доказом того,
що Польща не бажєє свободи?

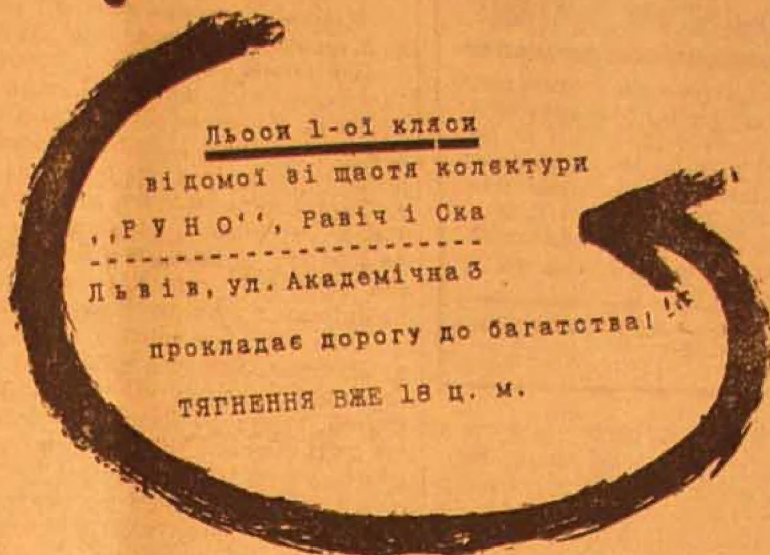
Кожна меншина в іншому положенні, ніж
державна. Поодинокі особи мають сповняти свої
громадянські обов'язки, давати рекрута й подати,
але не можуть нести збірної відповідальностї
за чини кожного зокрема. З нерівномірностю
в положенні між державою і національною
меншиною виникає вкїні і засада, що коли хо-
дїть про лїова взємної льовльностї, то ті до-
кази може і мусить давати наперед держава.
Адже з поняття держави, як правової одиниці,
випливає, що вона може свою політичну програ-
му впровадити в чин, не оглядаючись на реак-
цію протївної сторони. А громадянство націю-
нальної меншини, що складаєтьсє із найрізно-
манїтїшних тенденцій, програм і людських тем-
пераментів, нічого поза сповненнєм громадян-
ських обов'язків не може зробити на доказ сво-
єї льовльностї.

Всі ці рїчи є яснї для тих людей, що думають
правними категорїями. Але польське громадян-
ство довго було позбавлене власної державно-

сти та ще не навчилосє думати державними ка-
тегорїями. Воно ще думає по старому, як нарід,
що боросє за свою незалежність.

Цїєю глибокою заввагою кїнчає автор свою
небуденну статтю.

Громадяжи!

„РУНО“ виплачує велитенські суми своїм клієнтам!

Італія на новому шляху.

(Декілька завваг).

Вїйна Італїї з Абїссїнією, напруженї
ї відносини з Англією, ріжнотанїтнї, часто су-
перечнї, є нас відомостї з поля бою (що вказу-
вало, що опїнія про Італїю в Європі йде від
Льондону), побуджує нас глянути в минуле Іта-
лїї та на деякі історичні моменти, зв'язанї з Аф-
рікою.

Модерна Італія має щастя до небуденних є-
нергїйних людей — політїків, провідників наро-
ду. Італїйське рісорджїменто мало Мацїнія, Гарї-
бальдія, Кавура. Коли докладно перечитуєте іс-
торїю усамотїйненнє Італїї, бачите, що інерт-
ній, байдужий до волї нарід героїзмом цих ве-
ликих одиниць став вільний. Пізніше приходить
до влади державний муж Франческо Креспі, я-
кий у 1870 роках першїй вказав Італїї імперїя-
їстичну політику на Середземноморї. Вїнже
вказав і на Африку.

І вже Креспі аспїрації Італїї до Африки опер на
істор. моментах. Після фенїкійців, першї, що сво-
їми кораблями причалили до таємних берегів Аф-
ріки, були Італїйці: кораблі республїк Амаль-
фії і Пізи, Дженови і Венеції, володарів Риму і
Паверма. В XV. віці венеційцї піддають думку
одному зі султанів пробити канал Суєз. Венеці-
янець Кадамосто проникає у Сенегалїю, у Гам-

бію. Італїйські вченї й експлоратори швендя-
ютьсє по Африці ціле XIX столїття: Роселліні
рисує найкращї єгїпетські карти, Больцанї і Ка-
вілія входять першї в піраміди, Серволїні, після
Шамполїона майже перевищує його у відчиту-
ванні гієрогліфів, Пасалїква привозить до То-
ріно першу мумію, Масперо відкопує велику му-
мію Сезострі. Піяджя, Ангїнорї, Джессї дослі-
джують Африку посуваючись угору Нілем, який
остаточно упрїступили Станлей і Пеллегрїно
Матеуччі — разом. Такі дослідники Африки
як Кїярїні, Джулієтті, Порро, Біяні і головами
там наклали. Оце нашвидко накинєні історичні
данї — морального характеру — Італїї до Аф-
ріки.

Сьогодні Італія має Мусолїнія. Ледви на три-

нацїйному році фашистського ладу, він, сконсо-
лїдувавши нарід, рішивсє створити з Італїї нову,
сильну в Європі потугу.

Один із передїстївників Італїйського імперї-
ялізму, на початку цього віку сказав: „Італія
відроджена, але зачинена у власних межах, як у
домовинї, булаб сумнішим видовищем, ніж Іта-
лія мертва. Італїї їти в Африку, це означає —
вертатисє туди“.

І Мусолїні, опершись на староримськостї,
заходїтьсє дати сучасній Італїї ясно окреслені
обличчя, яке булоб таке оригїнальне, питоме, як
обличчя староримське, середньовічне, ренесансу.
А щоби цю рису нової доби Італїї утвердити, —
фашизмовї треба було піти вїйною в Африку:
саме там, де находїтьсє цей вразливий пункт
їнтересів британської імперїї.

Завдання гідне відваги і ризика відважного
державного мужа. Творення такої нової, досї не-
їстїуючої потуги, мусїло викликати в світі ме-
тушню: губитисєж рівновага дотеперїшнього у-
кладу потуг Європи.

Яка користь із цієї вїйни? Вона причинаєтьсє
передовсім до підірваннє авторитету такої у-
станови як Союз Народів, розбиття його і мо-
же викликати метушню Європи... Але чи не на-
правду користь?

М. Зазамський.

Як О. У. Н. виробила плян і виконала вбивство мін. Перацького.

„Ілюстровани Курїєр Цодзєнни“ з 12. жовт-
ня ц. р. оголосив дальші подробиці у справі
вбивства мін. Перацького, а саме, як і де по-
став плян атентату, далї хто був творцем злочин-
ного пляну і вкїні як змовники виконали його.

ПЛЯН УБИВСТВА

Виявляєтьсє, що плян убивства мін. Пераць-
кого повстав уже в 1933 р. і майже весь рік
їшли приготування до атентату. Плян убивства
міністра вийшов від проводу ОУН. Плян зро-
зродивсє у голови Проводу Євгена Коновальця,
боевого референта Проводу ОУН. Еміліяна Се-
ника і сотника кїннотї б. Української Армії Рїка
Ярого. Всї три вони давали головні прикази як
почальна влада ОУН. Коновалець і його това-
ришї доручили зорганїзувати і виконати атентат
шефовї ОУН. на Польщу, яким був 26-літній Сте-
пан Бандера. В тому часі Бандера був ще сту-
дентом львівської політехніки. В першу чергу
Бандера приступив до зорганїзуваннє і переве-
деннє розвідки на терені Варшави і до цього
вислав Миколу Лебедя та Дарїо Гнатківську.
Лебедь був гімназїйним абсолюентом у Львові,
Гнатківська теж була гімназїйною абсолюент-

кою. Обое приїхали до Варшави вже в 1933 р.
і тут спершу приступили до обсервації і розвід-
ки, опїсля до організації атентату. Змовники за-
здалегідь приготували т. зв. хатї, себто схован-
і крївки, щоб улєкшити втечу убивників.

ПОЇЗДКИ ДО ВАРШАВИ

Безпосереднім убивником був Гриць Мацей-
ко. Виходить, що Мацейко, 20-літній хлопчина,
був цинко-літографїчним практикантом у Льво-
ві. Вже на довгий час перед атентатом візнав
Мацейко до себе шеф ОУН. Бандера і видав йому
приказ вїїхати до Варшави у травні 1934
р. Бандера подав Мацейковї адресу Лебедя, що
тоді перебував у Варшаві, до якого Мацейко
мав зголоситисє. По приїзді Мацейко до Вар-
шави і стрїчі його з Лебедем цей останній пока-
зав йому мін. Перацького, дав йому рїзні вка-
зівки, після чого Мацейко вернувся до Львова.

Другий та останній раз приїхав Мацейко до
Варшави у червні 1934 на тиждень перед атента-
том і від того часу залишавсє уже у Варшаві.

Бомбу, яку мав при собі Мацейко підчас а-
тентату, зладив у Кракові Ярослав Карпінюць-

Висока школа позаочних студїв.

Український

Технічно-Господарський Інститут

продовжує писати:

- Високотїхний Економічно-Кооперативний відділ, по закінченнї якого видають диплом з титулом економіста.
- Курси українознавства — в широкому про-
грами.
- Фахові курси — бухгалтерїї, чужих мов
(англїйської, німєцької і французької), пасї-
чїнств, садївництв, переробленнє сировини
і городишин, обробленнє шкїри, шовварства,
радіотехніки, фотографїї. По закінченнї курс-
єх видатьсє свідчення. — Передбачують від-
криття й інших курсів.

Навчання кореспондентїйною методою.
Прогресивні і програми — безплатно. На ширшї
вїдповідї прикладати міжнародну поштову марку.

ПОШТОВА АДРЕСА:

Українська Технічно-Господарська Інститут. Подо-
брадї, Тєхєослїовакїє — або Т-ю „Сїакський Го-
сподар“, Львів, Імїнок ч. 10/11 п. 1047

Всі навчаймося свої літературної мови!

Хто хоче навчитися добрій українській літературній мові,
той мусить передплатити на 1935 рік

Науково-популярний місячник „Рідна мова“

Місячник присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОПІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 зл. річно, 3 зл. піврічно, 1,60 чвертьрічно. За границею: в Європі 9 зл., поза Європою 2 амер. долари. Зразкове число 50 сот. Кошто чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції в Адміністрації: Warszawa IV., ul. Stalowa 25 m. 10.

для одного народу — одна літературна мова.

лабораторії змовників, яких ячійку викрили і зліквідували у Кракові напередодні замаху. Виявлялося, що кількох членів тієї ячійки, які тепер виступають у процесі як обвинувачені, були студентами Ягайлонського університету у Кракові. Сюди належить Ярослав Карпинець, який був студентом хемії Ягайлонського університету і Микола Климишин, студент філософії цього університету. Карпинець відповідатиме за зладження бомби, Климишин за доставку складників до цієї бомби.

Бомбу передав опісля Карпинець Лебедеві, який перевіз її з Кривога до Варшави і тут переховував її до дня замаху. Лучником між Карпинцем і Лебедем був одночасно Климишин.

ТИЖДЕНЬ ПЕРЕД АТЕНТАТОМ. РОЛЯ ПООДИНОКИХ ОБВИНУВАЧЕНИХ.

Справник убивства Гриць Мацейко виїхав останній раз до Варшави на приказ Бандери, як уже сказано, на тиждень перед атентатом. Бандера, висилаючи його до Варшави, дав йому гроші та автоматичний револьвер. Згідно з одержаними вказівками Мацейко мав виконати замах на мін. Перацького з револьверу або кинути бомбу, яку Лебідь переховував уже у Варшаві.

Підчас приготування замаху ОУН вело підпольну роботу у великій тайні при допомозі спеціальних лучників, які зводили поодиноких членів зі собою у відповідних моментах. Також до стрічі шефа ОУН. Бандери з Мацейком довів лучник. Цю роль лучника виконав інж. Богдан Підгайний. Підгайний спровадив Мацейка до Бандери і віддав його під його прикази. Мацейко дістав теж револьвер від Бандери за посередництвом Підгайного. Крім того Підгайний удержував організаційну лучбу з Лебедем підчас його побуту у Варшаві.

Дуже важну роль у зорганізуванні атентату відіграв теж обв. Іван Малюца, студент львівської політехніки. Малюца вже в 1933 р. помагав Лебедеві у веденні розвідки у Варшаві та вишукав т. зв. хати, себто схови, щоб улексити втечу справникам убивства.

ДОРОГА І ВТЕЧА МАЦЕЙКА ПО АТЕНТАТІ.

З Варшави виїхав Мацейко по атентаті безпосередньо до Люблина, де скрився у помешканні обв. Якова Чорного. Чорний був студентом прав люблінського університету. Першої ночі по вбивстві Чорний дав Мацейкові нічліг у своїм помешканні в Любліні. З Люблина Мацейко вернувся до Львова і тут знявся ним обв. Євген Качмарський, який є робітником з 5-кл. гімназією освітою. Качмарський дав Мацейкові зброю і гроші та довів до стрічі з обвинуваченими Іваном Малюцою і Романом Мигалем, які заявлялись зорганізуванням і влексненням втечі Мацейкові з краю.

Мацейко втік з краю шойно 5 серпня, отже третього місяця по злочині. Організацією втечі знялися Малюца і Мигаль, який був студентом права львівського університету, практичне виконання передали обв. Катерині Зарицькій, студентці львівської політехніки. На доручення Малюци Зарицька дала Мацейкові скоронище в Ямні. Опісля Зарицька пішла з Мацейком до зеленої границі. Незалеко границі прилучився до них Ярослав Рак, адвокатський плікант зі Львова, член ОУН. Обое перевели Мацейка через зелену границю Татарським просником до Ясіня у Чехословаччині. По переході проснику Зарицька і Рак передали Мацейка під опіку Я.

рослава Барановського, визначного члена ОУН. за кордоном. Цей Барановський є рідним братом відомого Романа Барановського, якого засудив суд у Самборі за участь у вбивстві пок. Тадея Голука. Засуджений Роман Барановський — як відомо — помер недавно у Святохресній в'язниці, де відсиджував кару.

СТЕЖНІ ЛИСТИ.

Мацейко перейшов кордон і прибув до Ясіня 5. серпня 1934 р. пополудні. За Мацейком розіслали стежні листи і його справу вилучили. Тепер виявилось, що стежні листи розіслали не тільки за Мацейком. За участь в організуванні замаху і за намову Мацейка до вбивства мін. Перацького польська влада розіслала стежні листи за: Євгеном Коновальцем, сотником Ріком Ярим, Еміліяном Сеником, обвинуваченими за намову до вбивства; за Ярославом Барановським та гуртом інших осіб, м. ін. і за нареченою Ярослава Барановського Анною Чемеринською.

Коли Мацейко негайно по атентаті виїхав до Люблина, два його найближчі помічники й організатори замаху у Варшаві, Лебідь і Гнатківська, втікли до Данцігу. Лебідь виїхав опісля до Німеччини, де його арештували і німецька влада видала його польській. Зате Гнатківська вернулася до краю, де якийсь час скривалась, опісля її арештували в околиці Косова.

У Данцігу Лебідем і Гнатківською заопікувався член ОУН. Андрій Федина, за яким теж розписала влада стежні листи.

144 СВІДКИ.

Акт обвинувачення обіймає 250 аркушів нашинного письма, його оголосили друком і тепер він обіймає 110 сторінок. Всім обвинуваченим закидає акт обвинувачення приналежність до ОУН, якої метою відірвати полудниє-східні воевідства від Польщі. Крім того сім обвинувачених відповідатиме за допомогу Мацейкові до виконання вбивства, за намову Мацейка до замаху і влекснення йому втечі.

Обв. Степан Бандера відповідатиме за намову Мацейка до вбивства міністра, видання доручення, щоб М. двічі поїхав до Варшави і за ухвалення йому потрібної допомоги.

До розправи візвали 144 свідків і кількох знавців.

Трибуналові проводитиме: віцепрезидент 8-го зилілу суддя Потемкевич, як воятиги засідатимуть: судді Дембіцький і Вішневський та запасний суддя Дзіховський. Обвинувачуватимуть: начальник прокуратор варшавської апеляції Казимир Рудницький і спеціально делегований до цієї справи віцепрокуратор окружного суду Желенський.

На розправу матиме доступ публіка.

Окружне Свято в Отинії.

Величава маніфестація. — Полева Служба Бож а. — Похід. — Промови і привіти. — Інші точки програми. — Могутне вражіння.

День 6. жовтня ц. р. записався глибоко в пам'яті Отинійчини. Гарний сонячний день стягнув великі маси народу до Отинії, де місцева філія „Просвіти“ влаштувала окружне просвітнянське свято. Вже від самого ранку почали напливати гурти людей з поодиноких сіл у вірцеві зорганізованих відділах з участю кінних бандерій і з бадьорою пісню на устах.

Свято почалося полевою Службою Божою, що її відправив місцевий парох в асисті двох священників. Підчас Служби Божої співав місцевий хор і грала дута оркестра Т-ва „Зоря“ зі Станиславова.

По відправі рушив зорганізований похід через місто на спортову площу місцевого Т-ва „Сокіл“. На чолі походу була кінна бандерія, зложена зі 120 їздців зі списками, убрана в народні строї. На списках під подувом легенького осіннього вітру повівали прапорці, що манили око своїми різноманітними барвами. За бандерією йшли під звуки оркестри у зразковій порядку члени читальні отинійської філіяльної округи з транспарентами, при чому поодинокі відділи були переплітани алегоричними возами.

Довгий рівненський похід перейшов з міста на величезний спортовий майдан, де передефілював перед численню зібраними відпоручниками установ отинійської і сумежних округ. Відтак учасники уставились кольонами перед трибуною, де під гучні оплески розентузізованої публіки отворив свято голова філії д-р Степан Дрогомирецький.

Після того промовляв і зложив привіт від Товмаччини адв. д-р Макух, від філії „Союзу Українок“ у Станиславові п. Рубчакова, від Маслосоюзу інж. Трачук, від установ Станиславщини адв. д-р Чорненко. Привіти від читальні отинійської округи виголосували: студ. Василь Пасічник (Струшків), Федір Волошин (Ворова), Юрко Ціпук (Кривотули), Петро Савчин (Закрівці) і Михайло Дутчак (Торговиця). Добре обдуманий реферат на тему: „Просвіта і моль“ виголосив студ. Рогатинський зі Станиславова.

По привітах і промовах йшли хоріві продукції та вправи вільноруч у виконанні членів читальні з Ворова, народні танки Авраменка у виконанні жіночої секції чит. „Просвіти“ зі Станиславова-Бельведеру. Чи не найбільше приковував до себе увагу глядачів гурток просвітян зі села Підпечари, що відтанцював танок „Чумаки“ з таким артизмом і вервою, начеб це були вправні фахові сили балету.

На закінчення відбулися товариські змагання сокільських дружин копаного м'яча з Коломиї й Отинії.

Свято зробило на учасників могутнє вражіння, що йому не могли опертись навіть баламутні тутешніми москвофільськими недобитками мало свідомі отинійські міщани, які взяли також участь у святі і в найбільшому порядку йшли у поході.

Учасник.

Ліга Націй ухвалила санкції.

СВІТОВА ВІЙНА НА ОВИДІ?

ЖЕНЕВА, 11. 10. ПАТ. На допозднівсім засіданні зборів Ліги Націй перший говорив бар. Альоїзі. Він засува італійський погляд на справу процедури, що її прийняла Ліга, підкреслюючи, що ні Рада Ліги, ні ніякий комітет не взяли на увагу італійського меморіалу, навіть не перевірили його.

Промовець обговорив обширно роль Італії в утривалюванні миру в Європі та заторкнувся екстермінаційної політики Абіссинії, що не виконує своїх зобов'язань та запитується, чому до Абіссинії не застосують 16 статті договору Ліги. Абіссинія, на думку Італії, не може користати з тих самих прав, що цивілізовані держави. Шлях для Ліги Націй являється: 1) треба стосувати однакову міру до всіх держав і 2) згармонізувати постанови договору в його цілості.

На допозднівсім засіданні предсідник Бенеш засував випрацюваний президією проект ухвали про створення координаційної комісії до справ санкцій. В дискусії над тим внеском говорив делегат Чилі п. Сегуре, що заявив, що однією метою санкцій повинно бути повернення миру. Буде з жалем голосувати за внеском, бо Чиле віддавна є у прилижних лавах з Італією.

По промовах іще декількох делегатів прий-

шло до голосування, в якого висаді більшістю голосів 51 проти одного — Італії — ухвалили резолюцію про координаційний комітет для застосування санкцій. Від голосування здержались: Австрія і Мадярщина.

Засідання скінчилося в год. 18.30.

ЗАВЗЯТІ БОІ НА ПІВНІЧНІМ ФРОНТІ.

ЛЬОНДОН, 11. 1х. ПАТ. Вістки з поля бою подають, що на північній фронті знову розгорів завзятий бій. Італійці підготовляються до нового наступу, що в найближчому часі вийде і Адуї. Цей наступ буде спрямований проти середньої Абіссинії здовж долини ріки Таказе і матиме на меті здобути місцевість Макале та дійти до Магдаля. Підготовляючи ту операцію ген. Сантіні, якого база є в Адірат, зайняв місцевість Едега Гармус та планує здобути Макале через окрилення абіссинських військ, сконцентрованих довкола Макале. Абіссинські війська зачали нині протинаступ, щоб перешкодити підготові до того наступу. На південь від Адуї війська Раса Сеюма і Раса Касса зачали нині над раном нагальний наступ. Ті потягнені абіссинських військ приліжкують здобуття італійцями Аксуму.

тому іменовано міністром війни, ген. Папагоса — міністром летунства, ген. Ніколідос став віцепрем'єром, міністром внутрішніх справ Теотокіс.

В цілій Греції оголосили військовий стан.

3. ЛИСТОПАДА ПЛЕБІСЦИТ.

БЕЛГОРОД, 11. 10. ПАТ. З Атен повідомляють: Уряд Конділіса стане нині популяристичним.

ЗАМКНУЛИ ЗАСІДАННЯ ЛІГИ НАЦІЙ.

Комітет 16-ох опрацьовує санкції.

ЖЕНЕВА, 11. 10. ПАТ. Нині в год. 10.30 передполуднем зішлись на засідання усі члени Ліги, крім Італії й Абіссинії, щоб вибрати комітет згідно з рішенням Зборів Ліги Націй в 10. жовтня ц. р. Предсідником комітету вибрали делегата Португалії Васконселлоса. На його внесок рішили, що засідання комітету будуть тайні.

Описав на внесок мін. Лавала, що його піддержав мін. Іден, комітет ухвалив ухвалити з таких 16-ох членів: Франції, Б. Британії, Польщі, Бельгії, СССР, Бельгії, Голландії Туреччини, Швеції, Полуднєвої Африканської Унії, Аргентини, Канади, Греції, Румунії, Швейцарії і Югославії.

сля присяги, перед заколодотиними зборами, що вискажуться у справі скасування республіканського устрою.

Конділіс буде регентом аж до закінчення плебіситу, т. ан. до 3. листопада.

У пресовім інтерв'ю Конділіс заявив, що на чолі уряду станув на домагання армії.

два нові
гатунки
зуп!

кожна кістка
без вниктук
тільки 20 сот.

Knorr

Сміливим нападом абіссинські війська відбили Адую.

2.500 італійських воїків витято в пень. — Ти-сячі крісів, скорострілів і гармат попало в руки абіссинців.

ЛОНДОН, 11. 10. ПАТ. Райтер повідомляє з Аддіс-Абеби: Рас Сеюм перевів учора в год. 3-й вечором сміливий протинаступ на Адую. Абіссинські війська оточили місто і витяли в пень коло 2.500 італійців, здобуваючи тисячі крісів, скорострілів, велику кількість гармат і воєнного приладдя. Абіссинці мали теж великі втрати. Сподіються протинаступу італійців.

ЛОНДОН, 11. 10. ПАТ. Райтер повідомляє: Вчорашній протинаступ абіссинських військ був великою несподіванкою для італійської залози. Більші відділи абіссинського війська підійшли під ослоною ночі до італійських становищ. Дійшло до завязаних боїв на багнети на життя і смерть. Абіссинці мали чисельну перевагу і на спогад перемоги під Адую 1896 р. боролись мов лави, послугуючись багнетами і кинджалами. Італійці підуть мабуть до протинаступу, хоч оба війська по завязятій цілонічній боротьбі потребують відпочинку.

ПАРИЖ, 11. 10. ПАТ. Аваз повідомляє з Аддіс-Абеби, що в ночі з 9 на 10 жовтня ц. р. абіссинські війська здобули Адую, хоч самі мали великі втрати. Абіссинські війська взяли поло-

них, здобули скоростріли, гармати і воєнне приладдя. 50 еритрейців перейшло зі зброєю до абіссинського війська.

ІТАЛІЙСЬКІ ЛІТАКИ ОБСТРІЛЮЮТЬ ВЛАСНІ ЗБУНТОВАНІ ВІДДІЛИ.

АДДІС-АБЕБА, 11. 10. ПАТ. З Макале повідомляють: 1000 воїків, туземців з Еритреї, намагались перейти до абіссинського війська. Тому італійські летуни обстрілювали цей відділ зі скорострілів. Потверджують, що в районі Макале абіссинці зістрілили італійський літак. Чотири летуни згнули, літак знищений.

З Горатаї повідомляють, що італійські летуни обкидали бомбами станції у полуднєвій Абіссинії над рікою Убі-Шігелі. Італійська піхота на полуднєвм фронті пішла до наступу. Абіссинський уряд оголосив відозву, що не скориться перед італійською силою, буде ставити противникові чоло і ніколи не прийме умови Італії. Такий комунікат переслали до Женеви. Італійський посол гр. Вінчі просив, щоб не гус приймав його на аудієнції. Дипломатичні кола здогадуються, що пісар не прийме італійського посла на аудієнції.

НОВИНКИ.

— Одинок українська фабрика футер „Хром“, Пр-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всілякого рода футрані шкірки, як також приймає до крашення і перерізки уживані футра.

— Українське Бюро купна продажі нерухомостей „Трансакція“ перенесене з вул. Коперника на вул. Миколая ч. 6 (гир вул. Даугоша), має зараз на продаж нові і передвоєнні кам'яниці, доми, вілли, парцелі в різних цінах. 1—3

— Знижка цін. Від дня 1 жовтня ц. р. обновили ми значно ціни на наші вироби. Фабрика свічок „Керос“, Львів 15.

— 30-ліття Нац. Музею на хвилях радіа. Ювілей Нац. Музею, що обходить низкою імпрез своє 30-ліття праці, вийшов широкий відгомін у цілій Європі. До безлічі голосів та привітів з тої нагоди, долучає свій голос і львівська радіостанція, яка у четвер 17. ц. м. передаватиме в год. 19—19.10 реферат ред. Атаголя Курдилика на тему „30-ліття Українського Національного Музею“. В рефераті буде подана коротка історія Музею та огляд його теперішніх скарбів, а буде він водночас першим з низки аудій про українську духову культуру, що його підготував на зимовий сезон ц. р. Львівська Радіостанція.

— Одно непорозуміння. Наш „Магдосоюз“ запровадив на ринок добірне масло в спеціальному опакуванні по 1/4 кг., поміщуючи на ньому законом хоронений знак, чотирилистну конюшинку зі знаками М. С. Дрібна і несовісна конкуренція взяла теж у себе подібне опакуння, наслідуючи часом навіть охоронний знак М. С., щоб таким чином дезорієнтувати клієнта. Підчеркаємо, що масло зі знаком М. С. є гарантовано добірної якості і не треба його якості замінювати за масло, яке має лише подібне опакуння, за що домагаються несправно

вищої ціни. Звертайте пильно увагу на наш охоронний знак!

— З радіа. У вівторок 15 жовтня ц. р. в год. 18.45—19 співатиме у львівській радіо Степан Надрага. Програма: 1) Дж. Паїсєлло: „Не хвилюйся, нон мі сента“, 2) Марчелло: „Міо бєль фак“, 3) Моцарт: Арія з оп. „Фігарове весілля“, 4) Кудрик: „Сон“, 5) Алчевський: „Літні ночі“, 6) Кудрик: „Думка“.

— На досмертну в'язницю. У станиславському суді перед присягними йшла розправа проти Грива Перегіняка в Угринова Гор., обвинуваченого в убивстві солтиса того села Василія Ількова. Засудили Перегіняка на досмертну в'язницю.

— Кара смерті за жахливе вбивство. Суд присяглих у Самборі засудив на кару смерті 24-літнього шевського челядника Йосифа Немеца з Павловсич пов. Ярослав. Немець хотів позбутись своєї приятельки Олени Верещинської і тому намовив її, щоб поїхала з ним до Борислава, де дістав працю. Немовив теж, що би Верещинська забрала свої ошадности з каси Стефчика у квоті 133.77 зол. Дня 7. травня Немець приїхав з Верещинською до Дрогобича і пішов з нею до поблизького ліса, де підрізав нещасливій бритвою горло. Тіло затягнув до поблизьких корчів. Виявилось, що Верещинська була вже 6 місяців вагітною. Одночасно суд засудив Владислава Томашевського, товариша вбивника, на 10 років в'язниці за намову Немеца до злочину і позичення бритви.

— Розпорядок у справі знижки комірнього. Зачувати, що незабаром появиться розпорядок

XXX-ліття НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ у Львові.

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ

13. жовтня 1935. в год. 18. в Нац. Музею (вул. Мохницького 42).

Програма

М. Рудницький: Вступне слово

I.

О. Олесь: „З поезій“ — відчитав О. Кривіцька.
П. Карманський: „Під спів сабі“ — „Віля майбуття“ — відчитав автор.
Б. Лепкий: „Погром чи перемога“ — відчитав О. Кривіцька.
В. Пачовський: „З любовної лірики“ — відчитав Л. Голіцинська.
С. Чарнецький: „З невисланих листів“, з циклу „Хвилі“ — відчитав І. Гургуліна.

II.

В. Стефаник: 3 „Землі“ — відчитав О. Лупський.
К. Григорович: 3 „Шестикрильця“ — відчитав О. Кривіцька.
У. Самчук: 3 „Волині“ (П. ч.) — відчитав Л. Голіцинська.

III.

Р. Купчинський: „Триптих“ — відчитав І. Гургуліна.
Є. Маланюк: „Синови“ — відчитав О. Кривіцька.
Б. Кравців: „З еротик“, „Мати“ — відч. автор.
Б. І. Антонич: „Ранок юнаків“ — відчитав О. Кривіцька.
С. Гординосський: „Мандрівки“ — відчитав О. Кривіцька.

Карти вступу можна дістати перед початком вечора.

уряду в справі знижки комірнього. Знижка доходила би до 15 процент теперішнього комірнього. Досі офіційно цих вісток ані не заперчили, ані не потвердили.

— Мешканева мораторія. Від 1. листопада до 1 квітня ц. р. буде обов'язувати мешканева мораторія. В цьому часі не можна буде усувати безробітних з одно- і двокімнатних помешкань.

— Грошові карни на залізницях. Міністерство комунікацій оголосило таблицю грошових кар, які стягатимуть від тих осіб за недодержання ладу на залізницях. І так по одному золотому карни платитиме кожний, хто: переходить, переїздить і переганяє тварини через залізничні шляхи тоді, коли переїзд замкнений і сигнали вказують на приїзд поїзду; за допущення тварин на шлях; за ходження по рейках; за вхід на перон без білету; за перебування без ціли на залізничім дворі або в буфеті; за введення до поїзда роверів і псів, крім малих кімнатних псів; за зашкатування перонів, шляху, рамп і т. п.; за вихлюпування з вікон вагонів; за перебування на сходах і даху поїзду або будні кондуктора; за захоплення місця у вагоні, яке зарезервував собі раніше інший подорожний; коли мужчина понад 10 років вісїдає до дамського купе; за курення у вагоні для некурців і за палоття на підлогу. По два золотих карни платиться за всакування і всакування в поїзд, за відчинювання дверей вагону під час їзди, за викидування більших предметів з вагонів, за розвішування реклам і написів на залізничім просторі без дозволу влади. По п'ять золотих карни платиться за палення бенгальських вогнів у вагоні, за торгування і грабня у вагонах на інструментах; за вхід до вагону без білету.

— Спалили 760.000 мішків кави. На основі розпорядку бразильської влади спалили 760 тисяч мішків кави середньої якості, щоб заохотити плянаторів до продукції кави першої якості.

— Свіжі яриши в зимовій порі. Коли настане осінь і зимова пора, мусимо змінити поживу. Передовсім братиме нам найважливішою речю, себто свіжих яриш. Цьому бракові старалась зарадити фірма „Кнорр“ своїм виробом 2 нових зуп — весняної і шавельної, опертах голоню на свіжих яришах. Якщо возьмемо на увагу, що в цей спосіб дістанемо в зимовій порі зимову приправу зупу, яку прилаштуємо ледки кілька хвилин, тоді напевно обі нові зупи „Кнорр“ будуть мати заслужений успіх. Не потребуємо підкреслювати, що зупи „Кнорр“ є поживні і легкозаставні, а низька ціна 20 сотників дає змогу кожному раціонально віджикнитись під час усіх пор року.

Нині в МІСЬКИХ ТЕАТРАХ у Львові.

У ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8-й веч.

прегарна, повна мелодії, сентименту і гумору. Найпопулярніша вистава сезону.

Музика на вулиці.

Шурека в перерібі Гемара.

Вн. Дописувачеві, Бродки: грохачемо прислати до
повнення на обставину пересахання в громаді Красові
щодо „демонстраційного вившу нехіті“... і т. д.

